

Косьо. /Приласкалѣ страничкитѣ му съ двѣ рѣцѣ се вгледва въ очитѣ му и като сръщилъ погледа му - потръпна, отпуца го и дѣтето бързо се оттегля и литва въ полата на майка си. /

Дълго мълчание.

Косьо. /Оборицѣ глава, несмѣй да вдигне очи къмъ Калина. /

Калина. Какво се нѣщо наскърби?

Косьо. Да не бѣха тия очи....

-- Очитѣ!

-- /Като на сънѣ/Същинскитѣ негови очи!

-- Дѣтето нали на баца си ще прилича!

-- Защо да не прилича на тебе!

-- Че като прилича на него?

-- И всѣки пѣтъ да ми напомня за него....Той гдѣто живота ми седимъ години е измѣкавалъ?

-- Че тогазъ?

-- Защо си го повела съ себе си?

-- /Жегнато. /Какъ!Безъ дѣтето си да трѣгна!

-- /Смекченъ. / Хайде Калино да му го повърнемъ.Ние други рожби отъ сърдце ще си имаме.

-- /Хванала глава съ двѣ рѣцѣ, гледа потресено огъня. /

-- Други рожби отъ туй по-хубави:на тебе и мене да си приличатъ.Въ наша кръвъ и родъ да сѣ сродени;въ нашета вѣра да сѣ кръстени.....

-- /Калина почва да се задѣхва и си прихапва устната. /

-- Не ми се сърди Калино;отъ сърдце азъ ти говоря:на новъ домъ нова челядъ прилича!...Хайде да му го повърнемъ!

-- Безъ дѣтето си!ниго день!/прѣгрѣща дѣтето си и заплаква/

-- Ами тогазъ!

Гайчо. /Прѣгрѣналъ майка си,погледва изъ кося/Лошъ човѣкъ!
Лошъ човѣкъ!

Косьо. /Ожиленъ отъ погледа става. /Погледа му!....Погледа му!

Дълго мълчание.

/Камината се огласява отъ задавенитѣ ридания на Калина, която още по-силно прѣгрѣща дѣтето си. /

Косьо. /Като че рѣшава нѣщо/Цѣлъ животъ да ми напомня за него! Той, гдѣто младици на двама души разсипа!